Jardí secret

Aviat es parlarà dels patis de Girona, és temps de flors [http://www.diaridegirona.cat/tags/temps-de-flors.html] i els autobusos ja estan escalfant motors per a portar carretades de forasters disposats a visitar tot el florit recorregut pels carrerons més reculats del barri vell. La ciutat es col·lapsarà i els gironins més porucs ens reclourem en els nostres habitacles, però, mentrestant, ara encara podem gaudir dels secrets amagats que ens ofereix la primavera vora els murs coberts d'heura florida.

Si caminem, posem per cas, pel carrer del Portal Nou, encara podrem escoltar el parrupeig dels coloms i sentir l'aroma dels til·lers i les acàcies. Si pugem per les escales del Call –a Girona les escales sempre pugen–, podrem percebre el murmuri gairebé imperceptible de les cisternes que acaben d'omplir-se amb les darreres gotes de pluja. Si passem pel carrer Claveria o per les Escolàpies encara ens podrem creuar amb dones que semblen monges i monges que semblen àngels.

Podrem contemplar petits dragons grisencs en els murs, que desafien la llei de la gravetat o un cedre immens que desborda amb el seu brancam el clos d'un jardí amagat. Podrem passar sota les flors arraïmades de les glicines, tocar amb els dits un cor gravat en la pedra angular d'un antic convent i contemplar, en el caient dels carrers, teulats de colors roents.

Ara encara som a temps de passar per la placeta de l'Institut Vell i aturar-nos davant la placa on s'assegura que la ciutat flota a 85,4 metres damunt del nivell del mar i podem passejar-nos per la vall de Sant Daniel simplement pel goig de gaudir dels saücs en flor. Girona és una ciutat d'emocions contingudes i sentiments desbordats, de secrets evidents i d'evidències misterioses, d'espais de memòria i de desmemòria, simplement cal saber gaudir-la en el moment adequat.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2018/04/28/jardi-secret/910221.html?utm_source=rss